

در بیان اسرار حسن و حسنات

نفس فریادی بی کسی شوخی تحریر کا	کاغذی بی پیر من هرگز تصویر کا
آتشین ماهون کداز دست ز پند	موی آتش دیده بی هر حلقه بیان زنجیر کا
شوخی نیرنگ صید و حط اوس بی	و ارم سر زمین بی پروا چمن خیر کا
لذت ایجا و زار افسون عرض و قتل	لعل آسمن بی تیغ باری مخر کا
کا و کا و سخت جانی ز تنهای بوجہ	صبح کرنا تمام کالانای حی شیر کا
خشت دست عطر و آغوش	بر روی اسل بی سما نہ کس تمیر کا

جزیری اختیار شوق نکلیما چای	سینه تمشیر سی باہری تمشیر کا
اکبری نام شنیدن جس قدر چای بچکا	دعا عقاب ای عالم تعزیر کا
دشت خواب عدم شور تاشای	خبر فرہ جوہر زمین سپہ تعزیر کا
جنون گرم انتظار رونالہ بیانی کتب آبا	سویڈیا لب بجزری دو و سپند آبا
مہ از قضا کی استقبالی کہنوی	تاشا کشور آئینہ بین اعینہ سپند آبا
تعاقل بدکمانی ملکہ میری سخت جانی	تجاہلی حجاب باز کو ہم کرند آبا
فضای خندہ گل سنگت فوون عین	فراغت کا آغوش و دواعی سپند آبا
عدمی خیر خواہ جلوہ گوزندان بی	خرام ناز برق خرم سی سپند آبا
حراحت نکلد لاس ار معان یدنی دعوت	
مبارکباد اسد و آجان در سپند آبا	

کلیں عالم کلمہ کنی بی اسرار
موی از کس و بوی عطر کس از کس

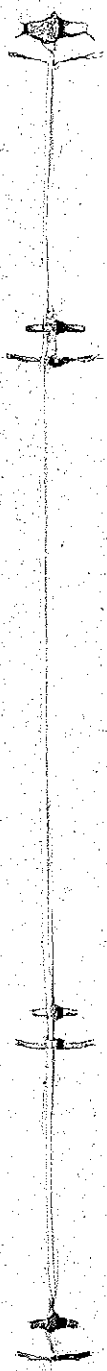
دروغ حد پرید

عالم جهان بر طر ساط و جودتسا	چون صبح جاک حب محی مار و لودتسا
خبر قریں کو مندا سر صدن	صحر اگر تبت کے چشم حسودتسا
اشفت کے فی نفس یہ گیا سی عرض	ظما ہر مو کہ دواع کا سر ما یہ رودتسا
عالم طلسم صحر جو تہان ہی سر	یا میں سر یہ کسو رکت ہو دتسا
تسا خواہین خیال کو تجھی معاملہ	مرگان جو و او ہوی زبان ہو دتسا
بازی جو ریب ہی اہل نظر کا ذوق	نہکا کہ کر حیرت بود و نودتسا
تیشی ہیر مر سکا کو ہن اسد	
کرتہ سخما روزم قوم ہوتا	
تسا ہر ہر جوت مشکل پسند آیا	تاشای سیکف رو صہ دل پسند آیا
بفضیل بیلی نومید علی وید آیا	کس شیش کو ہمارا عہدہ شکل پسند آیا
حساب کل ایہ نمبری منال	کہ انداز خون غلطیہ کس پسند آیا

روانہا می موج عین سب ہی سکتا	کہ لطف فی تحاشا رفیق قابل پسند آیا
ہوی حکو بہا روضت سی کئی	بر بک لاجام باوہ پر محل پسند آیا
ہر جانخنی طرح باغ تازہ دولی	
مجھی کنہا راجا وی پسند آیا	
تکی زقیق رہتی عہد م باو جودتسا	میر اسفر لطال حشم حسودتسا
تو کجہاں قماشوں میں جمع کر کہین	حیرت متاع عالم نقصان ہو دتسا
گردش محیط ظلم با جسد فلک	بین مایاں غمزہ چشم کبوتسا
پوچھا تھا کہ چہ یاری احوال دل مگر	کس کو دواع نشت کفت ہو دتسا
لیتا ہوں کتب غم ولیدن سبق ہنوز	لیکن یہی کہ رفت کیا اور ہو دتسا
دو ماہی کہن فی دواع عیوب ہر سکی	دین روزہ ہر لباس میں نکٹ ہو دتسا
خوشتر آسنا ہوا ورنہ میں اسد	سرا قدم کہ درشن ذوق ہو دتسا

یوسف بن محمودین قحط علم الفت	همی بر مانا که ولی مین کماونکی کیا
عشق سی طبیعتی دست کامر ایما	درد کی دو پای دور دبی دو ایما
عجب بر کاهستی آج غمی سادول	جون کیا هوا و کبها کم کیا سو ایما
کوناله مین کما حلقه مین سرتا یا	عنه و حضورن بخریکدل صد ایما
حال دل نین معلوم ایکن استعدری	همی بار ما و موزد آ منی بار یا یا
تظنار و پرورتها خواب مین خرم ایما	صبح موج کل کوفتش پوریا یا یا
حسده چکر خون بو کوبه اودن کل می	زخم تیغ فاکله طره و دکشا یا یا
ای مکنین کی با داری نام صاحبخانه	همی تیزی کوچی فی نقش مایا یا یا
دوستدار دشمنی اعتماد دل معلوم	آدبی اثر دیکمی ناله نار سا یا یا
فی سده جناسایل بی ستم خون	تکجه حسده موزد الفت از ما یا یا

اف کی کوسور غم سی بجا با حل کیا	آتش خاموش کی ناز کویا حل کیا
ولیدین فو صول یا و یار تکبانی	اک اس کرمین کای کی جودها حل کیا
مین مدم سی ای بری موز غافل بار یا	میری آه آتشین سی مال غافل کیا
شمرد و کی بگرگشت خنای بگرگ	خج کل بر شان بو آس حل کیا
دو و میر سبندتاسی کی می سی	بسکه ذوق آتش کل سی سرا حل کیا
دل نین تکجا و کسان ز داغوی مایا	اس حرا خان کاکرون کما کار حل کیا
خانان عاشقان و کانتش بازی	شعله و حجب موی کرم ماشا حل کیا
تا کجا افسوس کرمها صحتی خال	دل سوز آتش ذاع متناس حل کیا
عرض کچی جو بر آید تشریحی کرمی	کجه خیال ایاتها و شست کاکه حرا حل کیا
مین بیون و افسردگی کی از و عالت دل	
دو کیکه طر شتاک مل و نیا حل کیا	

کارخانه‌ی حیوانی بی مین و جان کجا	سیرت میمکت نه کمانه کریان کلا
ساعت جلوه شیرازی مرز و خاک	شوق دیدار با آینه سامان کلا
زخم فی و دندی کوی لکی یارب	نیز سینه بسمل بی افشان کلا
بوی گل مال دوله و چراغ محفل	جو تری بزم سی نکلا سورن کلا
چو کشته گشته تا میری سینه کجا	حسکه دل کتی بی سوتر کاجان کلا
گسسته خاک بوی آن خون یارب	نفس مرز و سویدای سیابان کلا
و مین پر کز نی آینه ای عا	اوه فطیره نه کلاها سوطه فان کلا
دویدن کی کسج کون فی زین با	بکره سره انداز کاره سمرین با
اولی ایک پنده روزنسی حی شمس خضر	حاکم انتظار جلوه زیری کی گیت با
سحر و نازک جان نجی جوان	خنده کز جسمه ای سنی جید با

رستانی

پرسیانی می مغز سبوی پنده باش	خیال شوخی جا کور احسنین با
نفس حیرت پرست طرنا کیری گان	نگریدت و امان نگاه و این با
اسد کوی طبع و نیک مسکنی	حصار شعله جواله مین غل کسکرت با
شوق مرگت قیاسه سوسان کلا	تعب تصویر کی بر دین بی عریان کلا
دل حیرت ده نهاماده کت در	کام مایه و نکا تصدیرت دندان کلا
شور سوامی آن کیمه که کانه شوق	لا کبره در مین چپ و بی عریان کلا
شوخی رنگ جان و فاسی کت باک	آختر العید کت تو بهی پیمان کلا
جوهر ایجا و خط سیری خود مین حسن	جوید کشته تا سوا آینه مین نهان کلا
هی او امروز قامت و شواری شوق	سخت مشکل می که کام سی آستان کلا
مین بی معدو و چون آن آای	پسواله می نجی کبری سیابان کلا

دگر مین مگر کجا چونه باب نبرد تنها
 تبار زندگی مین مگر کجا کشتگان هوا
 تالیف نسخهای فاکر اما تها مین
 دل تا حکله ساحل دریا غمخیزان ی آ
 جانی هی کوی کنگر من اندوه عشق کس
 احباب ساره سازی خشت نگر سکی
 پیداش بی کهن سده خزان کی

عشق نبرد پیش طلبکار مرد تنها
 اورنی هی پشتری میرانک و تنها
 محمود خیال ایی فرد و فرد تنها
 اس کند زمین جلوه کل الی کبر تنها
 دل ہی اگر کیا تو دی دل کادر تنها
 زنده امین خیال بیابان نورد تنها
 حق مغفرت کری عجز او مرد تنها

دسر بنفش و فاجه بستی نه هوا
 سبزه خطای ترا کامل مگر کشن و یا
 منی جانها تنها که اندوه و فاجه چون

ی یه و لفظ که ترسند معنی هوا
 پید ز مردی حشر دم افعی هوا
 وه سگ سگری میرنی بهی رضی هوا

دل کند ز کجا و خیالی و اعری هی
 بهوی هم هی تمهرت خطر رخ بار
 هون تری عده کونی مین هی هی
 کس هی محرومی همت کی کجا
 وسعت رحمت هی کجا که سخن جابوا

کرنضیا و سه سوزنزل معوی هوا
 صفحه آمینه جولا که طوطی هوا
 کوشش کجا کت سلی هوا
 منی جابها که جابین و بهی هوا
 مجسا کا و که جمنون معاضی هوا

مگر کیا صدیده از سی تمم کی کجا
 ناتوانی هی حشر دم عسی هوا

برین شرم هی اوصاف تو خجی تمام
 سر و کار تو اضع تا هم کسب سارین
 مسی الوده هی مهر نوازشنا پید
 زاوی کرده بر هم نمیکشتمین شفق کجا

کینین بیج بن شرار سگ ناید ای ام
 بسا شانه زینت زینتی سگ لام
 کرداع از روی بویش کجا م او
 بهی پمانه صدند کالی کجا م او

بامیدگاه خاصه چون گلشن حیرت	مبادا بوی که تعافل لطف عام او سکا
اسد سودای سرسری بی ای تم	که گشت خشک سکا بر بی رود احرام او سکا
شب اختر صبح عیش بی محفل ماندنا	بارگین شاه آله نترل ماندنا
سحر و ماندگی شوق و نمانا منظور	جاد و پزیر و صد پند نترل ماندنا
ضبط کرد که آله لایا احسنه	بای صد موج بطوفه فاکند و جل ماندنا
حیف ای سنگ تکه بی عرض حسنا	یک عرق آینه بر جبهه سایل ماندنا
حسن شکر کی جلوه بی عرض اعجاز	دست موسی سرد عوی نطل ماندنا
بمن آینه پرواز مثل لایه	نامه شوق ببال بر مسل ماندنا
دیده نادل بی آینه حیرت	خلوت نازد پیرایه محفل ماندنا
نایمیدی بی تفریق مضامین حسنا	کوچه موج کو خمیازه ساحل ماندنا

مطرب بل بی بری تار نفس بی عکاس	بباز پرشته بی نغمه بیدل ماندنا
نهو کای سیان ماندگی ای ذوق کم	حباب بوج زرقار بی نفس هم مرا
ره خوابیده تهی کرد کیش کیدر کاشی	زمین کوسیدل و ساد و بی نفس هم مرا
محبت تی چین بی لیکن بی بی مدعی	که موج بوی گلشنی ناکین ای هم مرا
سراج اواره و غرض و عالم شور و حیرت	افشان بی غبار نسوی صحرای هم مرا
نهو و حشمت کس من سراب سطر اگاس	عباده بون بی مدعی ای هم مرا
سروای بیج عالم کربانجا کس کس	دوان هم پیکر کربانجا ای هم مرا
اسد و حشمت برت کوشه نهانجا	کربانجا موج می خمیازه ساعی هم مرا
حب تفریق بفریانی محفل ماندنا	بیشتر شوق بی هر زده بیکدل ماندنا

<p>تا توانی بی تاناسی عمر فرست این پیشانی بگرد پهنوی ناز اصطلاحات ایران تعاضلت چه یاسن امیدنی بایک سید میدان یاری تشنگی شوق کی مضمون جان نوک هر خار سی تها بکسر روزی ختم</p>	<p>رنگ فی امینه اکھو کی تعادل ماند جو ہر مینہ کو طوطی بسمل باند جو کرو آپ بھولی اوستی شکل ماند عجزت فی طلسم دل سایل ماند تمغی کھول کی بریا کوبھی ساحل ماند چون نہ ہمیںی کف پایہ سد دل ماند</p>
<p>نہ بولا اضطراب شماری نظار اسنا زینش فی نفس رنگ مین بنگ گز اسیریزان چون کاسکی سیاو بی پروا کہ ہونامع دمسکتی ذوق خودار آئی</p>	<p>کلاخ شیشیہ ساعت کی کام ای عیار جبراع کل ٹی ٹونڈی جمین بیع خار بدم جو ہر مینہ ہو جاوی شکار اسنا ہوا بی غشبنہ امینہ سکنہ ار اسنا</p>

دریغ

<p>دریغ ای توانی فرزندہ مضبوط اسنا اگر آسود کی ہی سعای پنج بیابی ہمدوم وہ جنوں جلان کی سپرو پائین</p>	<p>طلبیم کین باند تہا عجمہ توار اسنا نیار کردش ہمیانہ می وز کار اسنا کہی ہر بجر کمالی آہوشت خار اسنا</p>
<p>محر مہین ہی ہی توانای از کا رنگ شکسبج بھار نظارہ تو اور سوی غیر نظارای تیز تیز صرف ہی مضبوط مین میرا کرنہ مین میں کبہ ہوش ماہہ شیشیہ جہری کاوش کاوگری ہی تھا تاکہ ہی ہنوز تاج کاوش عم جبران ہوا اسد</p>	<p>بیان رنہ جوجاب ہی پروا ہی سنا یہ وقت ہی شکستن گلہای ناز کا میں اور وہ کہتری ترہ نامی از کا طعم ہون ایک ہی نفس جانکد از کا کہ کوشہ بساطی شیشیہ از کا نخن ہر قرص ان کردیم بار کا سیدہ کہ تہا دینہ کھرنای از کا</p>

Handwritten marginal notes in Urdu script, including phrases like 'طلبیم کین باند تہا عجمہ توار اسنا' and 'نیار کردش ہمیانہ می وز کار اسنا'.

شب که ذوق گفتگوی تری می آید	شوخ و خشت می آید فزون
گرمی بر پیشانی هر دو آن	شعله جلاله بر یک حلقه کرد
و آن گرم که عذرا بر تن باغنا که	گریه بی پایان نه داشت کف سیلاب
و آن خردار ایستاده موتی بر روی خال	یهاج جوم استگمین بکینه نایاب
جلوه کل می گشته و آن جان بجز	یهاج آن مکان چشم خندان
لی زمین سیاه سگافه تن زمین	شوخ بارش می موه خواره
دگه تی ای ام چشم دو و طوفان	آسمان سفید همین یک کف سیلاب
چو می پند روی هر اسیران یار	گریه خشت بقرار جلوه
یهاج سر پر شور بخانی سی نهاد نو	و آن موفوف نامحو باش که
یهاج نفس که تها روشن غم	جلوه کل و آن با صحت احباب
فروش تی باغش و آن طوفان	یهاج زمین سیاه سگافه خندان

و آن جوم غمناکی سازت	ماخ غم بیان سرافزون
یک جوم خودی بی او تن بهار صحرا	انوش قشایین کجی تار صحرا
دشت گرسایی بجا صیاد ای	بیانه نوای مشت غبار صحرا
ای ابله گرم گریبان بچکندم	ای نور چشم خشت ای یاد کار صحرا
دل در کجاست احانه خراب صحرا	موج سراب صحرا عرض خار صحرا
هر ذره یکدال آینه خانه بی خاک	مثال شوق میاک صبا دو چار صحرا
دیوانی سهر کی خست کس طرب	
سوزن هوای کاشن و مدین صحرا	
ناله و دلشین انداز اثر نایاب	تبا سینه زرم غم کو بی تاب
بخرمت که سهرین سید رو خودی	ظلم ذوق لطیفین آینه پای تاب

تاریخ نام خاکستر شینی کجا کهن	مغزوی آذین وقت سر سنجاس
خوش تکلف مینا مستان کجا	فغان خواننده کواینه شست آ
معدم سلاب سنی کجا شایگان	خاز عاشق کجا ساز صدی آ
کجه کی ای خون نارسانی در تیر	دوره دوره رو کس خ ز سید آ
آج کیون و اوین اپی سوزنی	بیش ازین سوزنی مهر و وفا کجا آ
یا دوره دن کج کلعه تیر چی ام کجا	انتظار صیدین کجیدیه چو آ
بیلها بی اسر دولی اسکت تر	
یا وایا مسکله ذوق صحت اجناس	
کج شک در سیکه مردگان کجا	زیر رنگه هون ال از روگان کجا
سگفتن کین کجا و تقریب و جی	تصور هون بی هوجب از روگان کجا
غریب تمیدیه باز کشتن	سخن هون سخن بر لب از روگان کجا

در پایک آینه دار شکستن	از او انون کجا عالم اسر و کان کجا
همه نا امید ی همه بد کسافی	مین دل هون سینه و وفا خورد کجا
بصورت تکلف معنی تاسف	
اهدایتین سیمون تیر مردگان کجا	
کیا کس شرح نی نازار سر کمین ستر کجا	کدشاح کل کا خم اندازی ایسکین کجا
سوزنی اپری کی یوسم کلین خدایانی	که بها اندیزه جور تصور ز کاستن کجا
تکلف عاقبت بین می لاشد قوا کجا	انفیس باز وصال دوست باوان کجا
نمان می دوک می شرح خ خور و زرا	سند شعله ناوید و صفت از حسن کجا
کد ز دل گو کرتی می کسود چشم پها	کماک می شرح هر چ موم حا و هو کجا
فکر رسیده ای همه کرد نه ای بو	نمین ی رسته الفت کوا بد کجا
هر اسگ خیم سی کجا کج بر ستمی	به بند کردی نفسی سرب اند کجا

عیادت می آید پیش بر بایر و تان

سبب ناز و غم و غم زان چندان

یاد روزی که نفس سلسله یار بست

ناله دل که در امن طبع شب بست

بشکر که در دست آرزو وصل

دل شب آینه دارش کوی کوی بست

تیمنا که چشمه ذوق دیدار

دید که کوی خون تو ما شام چمن مطربان

جوهر کز شانی میرکد خیال

حسن آینه و آینه چمن شب بست

برده در دال آینه صد رنگ شاد

نخچه زخم حکم خرد ز زیر لب بست

ناله ما حاصل آید که چون گشت بسیند

دل ناسوخته اش که صد بست

عشق مینمندی بر امی بر بر کویا

ورنه جو چای می آسبای بست

آخر کار گرفتار زلف هوا

دل یوانه که در آستین بر بست

شوق سامان نضولی می و کز نه عاب

همین سر بایه ایجا دمنگ بست

کسک خیال آینه امنظر رستا

هر بر کمال کی بر دین دل تیرار بست

کسک خون بدینا سکار بست

آینه خانه وادی جوهر عیار بست

چون غمچه و کلفت فال نظر بوی چید

بکان تی تیری جلوه زخم اسکار بست

ایک ایک قطره کا محمی نیا رجا بست

چون حکم و ولایت مکران یار بست

اب مین بون اور نام نیکه از رو

تو جو تونی آینه نشان در بست

کم خاشی می هم بی غم عشق کویا بست

دیکتا تو کم سوئی به غم زور کار بست

در کوی فانی نصرت میچ و بساط و

خمیازه یک از می عمر خمار بست

کلیو نمین میری بعش گو کبھی پرو کد

جان داده هوای سر رکذار بست

موج سربت و وفا کابیان چید

هر دره مثل جوهر تریع آبدار بست

صبح قیامت باک مگر کی است
چون شت مین و تسبیح دو عالم

ز بس غنچه رشک فاشا و هم سل کا شکا و چشم حاشم الی ای و غنچه سر بار من عشق و ناکیز الفت سی شیر ز صفت کبک سامان کجایم نقد رطوف سی سانی خمار کای سی سر ترا حدین کز شکت کوی صده جان بنا	چرا یا زنها دل بیانی تیغ قابل کا نما سانی چون حد کجا نه اول کا عبادت بق کی کرا چون فوس نقد رر کمان گردن من موی جو تو دریای می تو چمن جازه موی میرا و اما مذکی می مروان کز موی
---	--

محبی راه سخن بدین خفا کرای ساین
حصانی حضور ای سخن غایب لیا

بکده شوادی هر کام آسان مونا گره چای ای خرابی میری کاسیانی واجی یوانی هوو که هر دم محکبو	او می کوهی میرین آسان مونا درد و دیواری سگی ای سیابان مونا آب جانا او دیر اوراب می کرا
---	--

جلوه از بسبب تقاضای کبک کرای می عشرت قملکله این مناسبت بوجه کی کی خاک مین هم دواع منای شای عشرت پاره دل خرم ثنا کسانا کی میری قس کی بعد او تنی جاسی تو به حیف من خار به کره کبری غممت	جو هر نیمه بی جای می شکر کان مونا عید نظاره هر شمشیر کرا عمران مونا نوم هو اوراب صد زنگ کلستان مونا لذت ریش کج غنچه قنکده مونا های مین و دیشبان کاشبان مونا جسکی قسمت مین عاشق کار بیان مونا
--	---

رات دل کز مضای جلوه جانانه بنا شب که تنی کیفیت محفل سایه درو بی با شب که بانو با جو امین کجا قاتل فی ضاع دود و کولاج او کی نام مین سیه پوی می	رنگ می سمع بر تی خرمین وانه بنا نه نظر مین داغ می خال لب پیمان بنا ده فسون عدده میری واسطی فسان بنا وه دل سوزان که کلک شمع سماج بنا
--	--

کوهی صحرانگار و امری بواسته	ساده جنبش کی بیک جاستن طلی کوا
شاح کل علی می نسل سم کل آ	یکه اسکلی ساعد مین دست بکار
آینه خانه بوم سنگی ویرانه تنها	الی سدر و یا جو دشت عمرین چر
جانب خمه آینه بودی طویله طی کا	کری کرحیرت نظار طوفان کوی کا
کر زور عوسی کم تو ماشا نه بی کا	بردی قیش ششم می در کان بود
دل گرم شوق صدمی نعام کس کا	فسان تیغ نازک قاتلان شک جراحی
جباب بحر کی بی بوغیخ خار ماری کا	نمین کرد جاب بزرگش کی با طایر کز
کلف کو خیال با هو که بیمار پرسی کا	بیا رخلو به ریزی طاوت مالدین سنگتن
تصور می کیا سامان اثر آینه بندی کا	نه بخشی در دست یک شبنم جان جلوه
کرب خمه آینه بودی عکس کی کا	اسد تاثیر صافها چیرت جلوه بود

بسکه خوش گریه شی یروز بر ویرانه تنها	بجاک موج سیل پامیر امین یوانه تنها
دفعه صراط بیجاستی سعی سیند	دو دو مجر لاله سان و دره پیمان تنها
وصل من بحب سینی سندان کل کا	رنگ شب تهنه بندی و در صحنه تنها
شب تیری تاثیر شعله اوزاری	تا رشمع سنگ مضرب پروانه تنها
انتظار جلوه کامل بین شمشاد باغ	صورت فرکان عاشق صرف عرض تنها
موسم گلین می گلگون حلال سنگین	عقد وصل وخت زر انکه کار ترا تنها
حیرت بی ناله بید روی غفلت بی	راه خوانیده کونو عای حیرت آ
کو بوقت قتل حی شنای ای نگاه	خضر زهر آب اوه سبزه بیکانه تنها
خوش کی کتقی بی اصطراب اسد	
ورنه بسمل کار پنهان شمس تنها	
شب که اول زخمی عرض جهان تیر آبا	ناله ز خود غلط شوخی تاثیر آبا

سکه

و سعت حبیب خون چمن زنت پوهه	محل دشت بدوشن مگر
ای گرفتاری هر یک تماشای	پر طایوس بی پای بزخیر
دید حیرتگش و خوشید هر اعان	عرض ششمی چمن آینه تعمیر
غشوق سباج نازشها و منت پوهه	کله گوشه پر از بر تیر
ای خوشادوق تهای شاد و تکل	بی تکلف بجز و ختم شمیر
یراشوی تماشای طلبکار و نگاه	خضر شتاق بی انت کی اوار
سر خط بند بر نامه کهنه کون کا	خون پر مدی که گفتش گرفتار
زود آینه بدین بخشین گنجده کل	دل زرد و سپه آینه خسار
و او خواهد پیش مهر خوشی لب	کاغذ سرمه ای جابه تری بار
دشت ناله بوا ماندگی و خشم	عین قافله بهان دل کی کراسار

بهر و دسوی چمن آماخی خدا خیر کری	رنگ و زمانه کت تا کی بود اوار
خلوه مایوس نهین دل کز غافل	جسم امید بی وزن تری اوار
اسدای نرزه در ناله لغو غاتا چند	
حصد تک مگر بی سبب از ارونکا	
شب خار شوی سانی رستخار اندازه	تا محیط با ده صورخانه شماره
یک قدم بی من فراموش کن	جاده اجزای عالم است کجا
هون جرانان چون کاغذ آینه	واع کرم گوشه شش سجاد
مانع دشت خرابیهایی سالی	خانه مخمور صحرای دروازه
پوهه منت اندازه استغای حن	وست با بند خار خارین
ویده ترفی وی اورا لخت با	با دو کز ناله یک یوان بی سز
غیبه ای هر صدی نغمه شهرت	بویایکستان عالم لب اوار

عادت نرسیدن تو با من لاریان صدیقی که درین چشم زهرین غفلت بجای غم کل ی تو خوار و خست نصیب استین حاصل روحی و کفن بوقت که چه یهاجرین کتانی تو سی طیدن لگو نو خوش بین تو فری اسد باب فطرت هر دو ان لفظه	نظر آماهی زوی سینه ستمع بی سجدین یاران چون جان خاک سکن که صرف بجزیه دامن تو ای چند کچین چیزی که کشت از زمین بی کی و سوسه که صحرانصل کلین سگای جانچه رکبا اسبنی محمد بن بهلو کریم کمن سرخ کانه برهون لکنین بنیان
بی نذر که تم غصه می شرم نارسای کا جهان بجای منی در حضرت ابدا بهر آبا و هم دعای شوم خوئی	چون غلطی صد رنگی بارسی کا بیب بر کنه بی حاصل شمای کا تغافلگو بر مغر و سگد ز مای کا

زکوات حسن و بی حلو نیست که مرا منار جا که محرم غافل تری کردن و بان هرت معاره خور بحر سوای	چراغ خانه درویشی کس کدای کا رمانند خون بی کس خوش سهای کا عدم تک یوفا غوغای تو می فای کا
اسد کا صده طولانی لکنین مختصیه که کشتن مرغ صدم حاجی ای کا	
ضعف جنون و وقت پش در به دورها ایوای غفلت که شوق ورنه بیان در تیش بی شکو آب کی نام سی شاید که کس تیری خسار و بکیمه کر امینه و کایه ساسانه بی کی ره	ایک لهرین شصت سیایان ضرورها هر بار به سگ لخت دل کوه طورها و ده دل بی به که کسبک مخلص برها سما نه رات ماه کالیه ز نورها صاحب کوه و دل ندی به کتیا خورها

قاصد کوی تهری کردن یاری	بان معالی بن تو میر قصور است
خبتی تیری مع گشتو کا نظر	جو بر او جلوه ترکان حور است
هر رنگ بین جلا شد فتنه نظر	
پر وانه تحلی سمع ظهور است	
نه چون ناسا دوست سوغای کا	بهر صد لطف با بتی عوی ساری کا
موس سناخی نینه تکلیف نظاری	بجایز و پنهان حاصل دلبری کا
ووی اکیات جی میان نین	چیر کاجو باعث مری کوی کا
نظار بی طلبم خشت آبا و پستان کا	ر با مکیانه تاثیر افنون اشیا کا
نیایا در دمنذ دوری اران کین کا	سرد او خطبانی می نوز مویا کا
مناسخی بان مجوس سیرانی کا	مشاجس تی قاض اسکوه پید کا
اسید عجز بی سامانی ذوق توام کا	جسی نینگی گسائی عوی عیاری کا

کیزه زمین زمین بجا رباغ کا	بیاں جاوده فی سیدی الی کی داغ کا
نی می کسی طاق آسوب اکی	کنجای عجز و صدمه فی خطایاغ کا
بیس کی کار و بار به چین پای کل	کسی بهی کج عتق خل داغ کا
نازه تین نیشه فکر سخن مجی	تریا کی قدیم چون دو صراغ کا
سوار بن عشق می نام هم سوی	پر کیا کین که دل ہی عهد و می فراع کا
نی خون دل ہی چشم میں موج کجا	یہ سیکن خراب ہی نمی کی سراع کا
باغ سگتیر الباطر سوا می نل	بر بهار ننگه که که داغ کا
جوش بهار کلفت نظاره ہی آ	
ہی اربنہ روزن یوار باغ کا	
قطره می سبک حیرت ہی نفس نرو ہوا	خط جام بادہ کبیر شہ کو ہر ہوا
کرمی دولت ہوئی آتش ن نام کو	خانہ خاتم میں باقوت کین کج کرم ہوا

کہ

نشیدین گم کرده راه ایا و دست غم	لج رنگ قزو و در کوشش سحر
دروسی پروده می کانی کانی	زیره زیره استخوان کاه کاه
ای نصیط حال غمناک در کانی	نش می هی اگر یک برود باز کز
اعتبار غم کی خانه خرابی و کینا	غیرنی کی ه لیکن نه خفا مجده
اس جمن بدین شه واری حسنی کیجا	
توزبان کطف ساقی کو ترهوا	
وه میری چین چین غم نهان	راز کتوب بی طری عنوان
کیا الف بش نهن صفتل مینور	چاک کرنا بون من حس که کربا
نش سباب گرفتار خاطر	اس قدر رنگ بول که زمین
همی شکسته نرم جهان بیجان	شعله عشق کو اینا سروسامان
تساکر ان نه یاری نادوم	دفع بکا قضا استه آسان

عجزی ای نه جاناکه وه بد خو هوا	نص خسی می تین شعله نور
سفر عشق مین کی صفی طلعه	هر قدم سایه کو مین بی شبان
یدمانی نی بخانا اوسی هر کرم	رخ تهر قطره عرق ید به حیران
دل و باجان کی یون او و و فاج	عاطلی کی که جو کاه کو مس
هر مجی دیده تر یاد ایا	
دم لیا تها نه قیامت بی نور	
ساد کیهایی تن تن عیسی	
عذر و اماند کی چی شتر دل	
کوئی یرانی سی ویرانی می	
بهتری کو چه کو جانا می خیال	
دل حکایت فریاد ایا	دل کشته کمر یاد ایا
بهتر اوقت سفر یاد ایا	دل کشته کمر یاد ایا
هر وه نیرک نظر یاد ایا	دل کشته کمر یاد ایا
ناکه کرتا تها حکم یاد ایا	دل کشته کمر یاد ایا
تسا مین صحرا مین که کمر یاد ایا	دل کشته کمر یاد ایا

آه و حسرات و یاد	دل کی پروین جگر یاد آما
میں فی محبوب یہ لرکین میں آ	سنا کہ آتھا ماتھا کہ سرا و آما
تو دوست کو کا ہی تمکا یہو آ	اور وہ ہی طلم کہ مجھ یہو آ
چہرہ تازہ شیک کے طرح دست تصا	خوردید نہوار کے برابر ہو آتھا
توفیق با نازہ شمت ہی ازل سی	اکھو میں ہی ہر طرف کہ کو نہو آتھا
میں سیاوہ وال زرد کی رخی میں	کسی سوئیوں مگر نہو آتھا
جست تک کہ نہ کہتا تھا ظہر کا عالم	میں معتقد مجھ سے نہو آتھا
درباری معاصی سنا کی ہی ہوا	بیر سردا من ہی ہی آتھا
سختی سدا و عکری مری کھیل	
تاشکہ جاگیر سمندر نہو آتھا	

شب کہ وہ مجھ کو رو جلا موں نہا	شہدہ شہنشاہی خار کو سوں نہا
شہدہ عاس ہی کو سوں جاوگی جی	کس قدر یارب ملاک حسرت ماں نہا
حاصل الفت نہ کہتا خبر گسست	دل بدل پوستہ کو کیا کت ہوں نہا
بت پرستی رفت سبیدی ہر	ہر صریر خاہ میں کیا نہ ماں نہا
بوجہ بیت بیماری غم کی ذرا کت	جو کہ گیا جانوں بل نیت کی ہوں نہا
طبع کی شدنی رنگ کت کت	یہ دل آستہ کو یا بضیہ وں نہا
کل آہ کو ہم ہی نہ کہتا کو سہ عخانہ	
دست بر سر زانوئی مال ما یوں نہا	
عرض ناز عشق کی قاب میں نہا	جس دل بہ ناز تھا مجھی اول میں نہا
جانا ہوں داع حشر سے ہی	جون سمجھتے تھے زور محفل میں نہا
مرنی کی نالی اور ہی ہر گاہ میں	ایک لائق توجہ تھا میں نہا

ایاه میری خاطر و استیگی سوا	دنیامین کوئی عقدہ مستکلمین
مهر جدمین چون طوطی سیرین سخن بولی	آینه میری مغان بنین
گوین برار من ستمهای زور کار	لبک تری خیال عیاشان بنین
هون مظهره درین بوی خوش بانه	خبر تار شک حاده نزل بنین
ز روی شش شجرت در آینه بازی	نیان بیت سنا ز آفتاب گل بنین
و اگر وی پیش تو بی سبب فاسد	خیز نگاه آب کوئی جان بنین
جان او که آن صدف و صفت کدازی	بمان عرصه پید بن بنین
دلی هوای گشت فامت گدی و بان	حاصل سوا حجت حاصل بنین

بید و عشق سی تین زمانه پور است

جس دل نه ناز تا محو دل بنین

یار ب نفس غباری کس جلوه گاه

طاووس رنگ است بر زره آه کا

عزیزترین بزم من و نامدگان دیدم	بنای می ای ابد پای نگاه کا
هر کام ای می اول در تنه قدم	کیا بیم امرد کو سنجی راه کا
غافل بوم نام خود آرای نه بیان	نی شانه صبا بنین طره کیه کا
جب نیاز عشق شاندر نازی	ایتمه شون شکستن طرف کلاه کا
ز بزم قبح سی عشق مناز که کیم	صید ز دام جنبه می س ابر کا
رحمت اگر قبول کری کیا بعدی	شیر مندی کی عذر گزنا کنه کا
مقتل گوشت طایحی با بوم کیم	پر گل خان ز رحم می امین کا
جان رسوای یک بکه گرمی است	بروانه می کس تری اد خواه کا

خود پرستی می ای با همه گزنا

آتش می خورشاق می پرتاک

سیکی میری شریک همه تیرا

ورنه هم کسی من ای اع تماش

اجلاس رسک کتاسی که او کاعری	تخل کنی بی که بود بمر کسکاشنا
بیداری سگوه سنج رشک بکیر	یا تیر احام می خمیازه مرائشنا
چو برینه خمر ز سر فرکان	اشناکی هم که سحیحی ای اما اشنا
ربطک شیرزه و حشمت این جزای	سبز و بکاید او اواره کن ما اشنا
دوره ذره ساعه میخانه نیرکی	کردش مخبون بچکهای لیل اشنا
شوقی سلما نظر از نازش با	دوره صحر او سگاه و قطر و دریا اشنا
این یک افت کا کرا اول می	عاقبت شمن اور او ارکی کا اشنا
کو کون قعاش کتیاں شرن تها آ	
سک بی سوار که بود بی پید اشنا	
بهار رنگن کل سلما کسار	خون و شتری کال بر بهار کسار
لطافت بی کتافت نوید کسار	همین نگاری سید و ساری کسار

برای حل مشکل مون با اقا و حشر	بند نامی عقد و خاطر بی جان کسار
حریف چو شش در ماهن خج و داری	جهان بیانی تو بود باطل و عیب کسار
توت هر کونی بی قصد از نظر تسان	مکه که کو ابله نسی عمل ای تر شمار کسار
اسد ساعرت سیم هر کوروس	که سنگ ذمستان بی کلمه کار کسار
حکومت اطبره بامین بی جان مرا	
ذوق ششاری بی برده بی طوفان	خون بی دلگی و حشمت بی بیان کسار
عیش باز که حشر جاوید ریا	موج خمیازه می زرم زمان مرا
حشرت و حشمت بی سعی دل بی	خون و بندگی بکین بی دستان کسار
سر زلفت نظر خون قیامت بی	عرض خمیازه مخبون بی کربان کسار
رضت نام مخفی بی که مسا و اطلم	که چشم خردار بر جان مرا
	تیری هری ای نوظاهر عم کسار

عالم بیروسانی فرصت بوجیه	لنگر خشت نمون می سامان بر
بیدار تشنگی بون ای جلوه حسن	تشنه خون دل دیده ای جان بر
دلم بخبری بطیالی یار ب	کس زبان من ی تو جانت بر
بهوس و سر اهل سلامت تاخیر	مسک عشق بون طلب نین بر
بوی بوست کز زریاتی آید	
دینی بر باد کی بیستان بر	
عشرت قطره بی یافتن سو جانان	در دو کا حدی کدر نای دو او جانان
تجدیدی قلمین میری صورتی بک	تسا کلبا باب کی نئی جد او جانان
دل بو کشتن جاره رحمت من تمام	مت کی گشتی من این عهد کجا او جانان
اب حشامی بی من محروم هم الله	استعد و شمن باب و فاه او جانان
ضعف می کره میل هم در	باور ایامین مانی کا بو اجانان

دینی

دلی قناتیری گشت خامی جانان	مو کجا گشت نی ناجر کجا او جانان
بی محی ارب سار کاس رس گریختن	روقی او بی عمر ذقت من فیا او جانان
گره بدین گیت کاکتیری کوی کی بو	کون ی کرده جولان صبا او جانان
بخشی می جلوه کلذوق تماشا عاب	قطعه چشم کوحامی مر شک و او جانان
تا که بجه بر گینه انجبار بو ای صقل	دیگره بر ساهین شیر اینده کا او جانان
ش	
سکبر می منجانه بران بیجان	عکس حیل موی خورد و می غایغ سر
تیر کی ظاهری بی طبع الکره نشان	غافلان عکس سو و صفحی می دو
یک نگاه صفا صدف نده تاثیر	می کل باقوت عکس خط جام فاس
همی موشان ششی ای دیم گدین	وقت بر سر کوی چشمی ار کاس
بی عشق بو ز جگر کی لک کی بالید کی	مر یکا ی تخری فلک بر قطره اشک